

Skal Norge innvikles i krigspolitikken?

To artikler av VIDKUN QUISLING.

Førsteartikkel

Det var naturlig å vente at det rundt om i landene, og ikke minst i vårt marxist- og venstreredne Norge med dets utfredte velmenende og naive innstilling til hårde internasjonale kjensgjerninger, vilde være en rekke mennesker som i likhet med vår statsminister synes det er storartet at Sovjetveldet nu er trygt bragt inn og forankret i Folkeforbundets havn.

Imidlertid har jeg for min del på forskjellig vis fått det bestemte inntrykk at hr. Mowinckels begeistring over bolsjevikenes optagelse i Folkeforbundet, som han og de andre borgerlige partiers representanter er implisert i, den deles slett ikke av så mange som en kanskje skulde ha antatt.

Når statsminister Mowinckel således 20. ds. uttalte til Norsk Telegrambyrås korrespondent i Genève at „de nordiske stater og ikke minst Norge, har med stor tilfreds-
het og glede stemt for Sovjet-Samveldets optagelse i Folkeforbundet i full forvisning om at Samveldet føler sig sterkere forpliktet til å arbeide for fredens trygging og fremme“, så har denne uttalelse ingen gjenklang i det norske fol-

rende spørsmål til den som bestemte forklætte ulven i folkeforbundets seng, vil bli det samme som i eventyret: For bedre å kunne spise dig, mitt barn!

Bare de som ikke kjenner hverken Russland og bolsjevikene eller verdenshistorien og dens store makter, kan i likhet med lederen av den norske utenrikspolitikk innbille sig at nu har de fanget inn bolsjevikene i et saklig mellomfolkelig samarbeid og styrket Folkeforbundets stilling. Bolsjevikene er folk som kjenner sin interesse og vet å ivareta dem. Og når Sovjetsamveldet, som er et redskap for den marxistiske verdensrevolusjon, er gått inn i Forbundet, så er det selvfølgelig ikke for forbundets smukke øines skyld, men ene og alene for å vareta sine egne interesser. Og de er temmelig neiaktig det motsatte av det som skulde være Folkeforbundets oppgave og mål.

Bolsjevikstyret har som bekjent tidligere alltid stillet sig til det ytterste avvisende likeoverfor Folkeforbundet. I bolsjevikenes presse, taler og bøker, likesom i deres ekko i Norge, det såkalte Norske Arbeiderpartis og kommunistpartiets resolusjoner og utta-

sterkere forpliktet til å arbeide for „fredens trygging og fremme“, men utelukkende fordi de under de foreliggende omstendigheter med det mener best å fremme verdensrevolusjonens sak, som de er fanatiske og uomvendelige forkjempere for.

Det er som bekjent særlig utviklingen i det fjerne Østen og i Tyskland som i forbindelse med de stadig uøvervinnelige indre vanskeligheter i Russland har bragt bolsjevikstyret til å ta dette skritt som for få år siden fremstillet sig som utenkelig. Japan er gått ut av forbundet, og bolsjevikene mener da at det er fordelaktig for dem å ha forbundet på sin side i den ulmende konflikt i Østen for derved ytterligere å isolere og svekke Japan materielt og moralsk i den kommende krig som de av alle krefter forbereder sig til: diplomatisk, militært og ved revolusjonært undergravningsarbeid i Kina og Japan. Salget av den øst-kinesiske jernbane er ingen endelig løsning på spørsmålet Russland og Japan i Østen.

For det annet føler Sovjetveldets revolusjonspolitik sig på det dypeste rammet og truet av utviklingen i Tyskland og av nasjonal-socialismens voksende maktstilling i Melllem-Europa. Men i Europa likesom i Østen, bolsjevikene føler sig ikke

for for bolsjevikene å mobilisere alle krefter for å hindre et slikt resultat i Tyskland og for å undergrave nasjonal-socialismens stilling innad og utad. Så meget mer som de vet at kan de få has på Tyskland og nasjonal-socialismen, så har de også vunnet det største slag for verdensrevolusjonens utbredelse. I nylige direktiver fra den med Sovjetveldet organiske forbundne kommunistiske internasjonale kreves derfor også at alle midler skal settes inn på å styrte Hitler for der ved mest virksomt å fremme den kommunistiske revolusjon i Europa; ti, sies det, „det er utenfor tvil at i et land som Tyskland vil fascismen bare kunne avløses av proletarietets diktatur“.

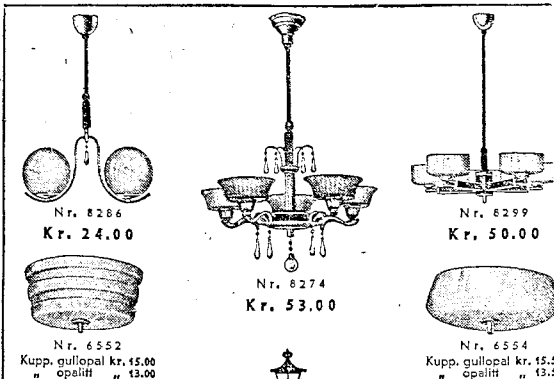
For å opnå dette resultat går bolsjevikene gjerne i lag („enhetsfront!“) både med den jødiske høifinans, med katolske geistlige, med de „imperialistiske røvere“, med de sosial-demokratiske „sosial-forrædere“, ja med fascismen selv. Av den grunn passer det dem også nu å gå inn i Folkeforbundet, som Tyskland er ute av, og som bolsjevikene tidligere har overøst med skjellsord, hvis make en bare finner i de kommunistiske ordbøker.

Men det er mer enn naivt for norske borgerlige politikere å ville

sjoners dødelige fiender. Slik vil det også nu gå. Sovjetveldets innbydelse til Folkeforbundet og det stormakts spill som har gjort dets optagelse mulig, kan ikke annet enn bringe forvirring i sinnene og i forbundets arbeid. Sovjetveldets optagelse i Folkeforbundet er en vinning ikke for verdens organisasjon og fredelige utvikling, men for verdensrevolusjonspolitikken. Samtidig — og det er vel det mest betenkelige — fremtrer Folkeforbundet nu i en iøinefallende og truende grad ikke lenger som et folkenes forbund men som en bestemt europeisk stormaktsgruppering.

Som bekjent har den nuværende franske utenriksledelse — forøvrig langt fra med enstemmig støtte av den offentlige mening i Frankrike — funnet at Frankrike og bolsjevikenes interesser i flere retninger går så langt sammen, at Frankrike og Sovjetveldet nær sagt har alliert sig, og at det er den franske utenriksminister Barthou som har vært primus motor til å få verdensrevolusjonene stat inn i den liga hvis ideelle mål er høitidelig erklært å være folkenes frihet og fred.

Frankrike og Sovjetveldet mener begge å kunne bruke Folkeforbundet til å holde det opstigende Tys-

H Ø V I K H V E R K

Spør efter HØVIK-BELYSNINGER hos Deres forhandler

Analyse av NORA TAFFELVANN utført av professor dr. med. Klaus Hansen viser at det inneholder alle de salter som forefinnes i blodserum og kun salter som er gunstige for den menneskelige organisme.

NORA

NORA TAFFELVANN

ket. Statsministeren vilde kommet de virkelige forhold nærmere om han i sin uttalelse istedetfor til „Norge" hadde referert alene til sig selv og de andre borgerlige partiers representanter som er implisert i denne affæren samt til den marxistiske arbeiderledelse. Jeg føler mig overbevist om at Norge, det overveldende flertall av det norske folket, på ingen måte deler Mowinckels store tilfredshet og glede over den triumf og triumf som vår utenrikspolitikk har vært med å hjelpe bolsjevikene til. Itali-fall vil de ikke gjøre det etter nærmere ettertanke.

For de fleste tenkende mennesker i dette landet og ikke minst velmenende fredsvenner, framstiller sig nemlig i denne forbindelse en rekke usikre og betenkelige spørsmål. Og selv de uskyldige redder som ikke skjønner sig på politikk i almindelighet og ikke på utenrikspolitikk i særdeleshed, har en beklemmende følelse av at den siste endelige svaret på disse gene-

relser, har forbundet alltid vært fremstillet som en liga av de kapitalistiske og imperialistiske røverer med til hovedoppgave å bekjempe Sovjetveldet og den truende verdensrevolusjon.

Det var først da Folkeforbundet omsider skulde ta fatt på sin egentlige opgave — sålangt råd er å forebygge krig — og konferansen om den umulige nedrustning skulde begynne at fristelsen til å fiske i tørt vann blev for sterk for dem. Bolsjevikene deltok da som bekjent i konferansen som de mest nderlig overbeviste advokater for en radikal nedrustnings- og fredspolitikk, og mange — både statsmenn og godfolk rundt om i landene — lot sig dupere av disse ulver i fåreklær. Og når bolsjevikene nu også lar sig føre til sete i forbundets forsamling og råd, så kan vi være like fullt forvisset som hr. Mowinckel og hans kolleger om at denne hel-omvendning har bolsjevikene ikke gjort for som hr. Mowinckel sier å „føle sig

bare rammet og true" ved tingenes om ugunstige utvikling. De har alltid hyldet regelen at angrep er det beste forsvar, og med sin store forbyrterenergi ser de at situasjonen ikke bare rummer farer, men også store muligheter for dem som forstår å snu sig. På den ene side har nasjonal-sosialistenes seier avgjørende krysset bolsjevikenes revolusjonære planer i Mellem-Europa, og bolsjevikene i Russland og følgelig deres kolleger og redskaper også i Norge frykter intet så meget som at Tyskland skal friskne til et nytt sterkt og sunt nasjonalt liv under nasjonal-sosialismens ledelse, fordi dette vilde være døden for deres egen falske og fordervelige læres makt over de forvillede og bedragne massers sinn. Et slikt kjempebevis ad oculos i Europas hjerte for at et ikke-marxistisk system overvinne verdenskrisen, vilde for all verden kullkaste alle Marx's og Lenins teorier og sette punktum for verdensrevolusjonens videre fremmarsj. Det gjelder der-

å støtte et slikt skritt skulde tjene Folkeforbundet eller den sak som forbundet skulde arbeide for. Vi har sett hvorledes alle de tidligere forsøk som har vært gjort på å få bolsjevikene inn i nasjonenes verdensfelleskap, har vært totalt mislykket, for såvidt som de alle bare har bidratt til å styrke bolsjevikene og til å svekke den øvrige verdens motstandskraft mot disse alle na-

Og de mener begge å kunne bruke den annen sine mål. I som solkongen Ludvig 14de i sin kamp for hegemoniet i Europa brukte tyrkerne mot Østerrike og det gamle tysk-romerske riket, vil Barthou nu bruke bolsjevikene mot „det tredje rike". Likesom det republikanske Frankrike for verdenskrigen allerte sig med det autokratiske Russland mot Tyskland, allierer det kapitalistiske og borgerlige Frankrike sig nu med det kommunistiske Russland mot den gamle fiende, og besørger med naive noitrales hjelp sin bundsforvandte inn i folkenes råd og forsamling.

Nu er det vel ikke Frankrikes mening å kopiere også det keiserlige Tysklands eksempel fra verdenskrigen og hjelpe til å bolsjevise Tyskland likesom Tyskland i sin tid Russland, og derved forderve Europa. Så langt går franskmennene ikke. De betrakter ut fra sitt synspunkt „revolusjonsspørsmålet

Boken om den ukjente mor.

Pearl S. Buck vil være kjent fra for for Tidens Tegns lesere gjennom de romaner av henne som har vært offentliggjort her i bladet, „Den gode jord" og „Sønner".

Idag foreligger hennes siste bok i norsk oversettelse hos H. Aschehoug & Co. Det er „Moren", som også henter sitt stoff fra Kina, men hvor det spesielt kinesiske innslag trer mer i bakgrunnen for det rent almenmenneskelige i skildringen av bokens centrale kvinneskikkelse og hennes heroiske kamp for sig og sine. I det ytre er det en skildring av en kinesisk bondekones liv, men egentlig er det et epos om moren og morens kall overhodet, i alle land og til alle tider. Den engelske og amerikanske kritikk fastslår at dette er den beste bok Pearl Buck har skrevet.

Vidkun Quisling.

mann. Koster det samme som selters og soaa.

TIL ALT SOM SKAL VÆRE RENT:

VASK EFFEKTIVT
VASK BILLIG
NORSK FABRIKAT

Raufoss Messingbolt

Norsk

„Smilets land".

Leharoperetten „Smilets land" får sin premiere på Centralteatret torsdag kl. 8. Første akt foregår i Wien, annen og tredje akt i Peking hos Sou-Chong. Sceneledelsen ved Reidar Otto, orkestret som består av 20 mann ledes av kapellmester Odd Grüner-Hegge — Gunnar Tandberg har malt dekorasjonene og Gerd Kjølås-Tostrup har komponert og instudert dansene.

INDIA

Besøk

dette fremmedartede og vidunderlige land. Det er komfortabelt, luksuriøst men ikke dyrt å reise der. Den rikt illustrerte brosjyre „India & Burma" sendes gratis på forlangende.

INDIAN RAILWAYS BUREAU
57 HAYMARKET, LONDON S.W. 1.

Den kvinnelige pressefotograf arbeider for „IDAG" som kommer LØRDAG.

2. gevinst
Verdi kr. 9500.00

10 000 gevinster til verdi kr. 130 000.00

50de trekning - Jubileums-

LOTTERI

400
Pengelodder

3 gev. 1/2 lodd, kr. 3000.00
10 gev. 1/2 lodd, kr. 500.00

50 øre

pr. lodd hos agentene og på postkontorene

6. OKTOBER

UTSETTES IKKE

10 lodder til neste trekning gratis med de først trukne 100 gev.

For 5 kroner sendes 10 lodder og listen portofritt.
FOLKEMUSEETS LOTTERI, Bygdepr. Oslo.

Bare 11 dager igjen!

Hovedsalg: Simonsen, Torvst

3. gevinst
Verdi kr. 5200.00

4. gevinst
Verdi kr. 3000.00

1. gevinst
Verdi kr. 25000.00

m. 223 Tidens Tegn 25 sept. 1934
medde del